

Tehtnica Ofirova se je zravnavala naglo v ravno lego in bogatin je postal kot dete, ko pride na svet in ima toliko časnih zakladov kot večnih.

Celo Jehova (Bog), na katerega ušesa je prihajal le jok in tožbe, se je začudil, ko je zaslišal iz kraljestva Ofirovega smeh, blagoslavljanje, piskanje in čebljanje otrok.

Odtegnil je svoj pogled od neskončnosti, kamor se je bil zazrl, in je pogledal na Ofira.

Starec je padel, kakor bi bilo udarilo vanj sto gromov, in več se ni dvignil. Njegovo dušo, nedolžno kakor dete, je zgrabil nadzemski vihar in jo je odnesel v daljni kraj, kjer Adam z Evo uživa večno mladost, in kjer usmiljeni Abel tolaži na lastnih prsih s solzami oblitega bratomorca Kajna.

Dogodek z Ofirom je zaslovel po celem svetu, in še dolgo časa za njim je vladal po svetu strah božji.

(Poljski spisal Bol. Prus.)

Dr. Rud. pl. Andrejka:

Nekaj narodnih pripovedk iz kamniške okolice.

(Povedal Čehov oče¹ na Kolovcu.)

1. O babilonskem stolpu.

 starih časih, ko so govorili še vsi ljudje samo en jezik, so sklenili, da si sezidajo velik stolp, ki bi segal do neba. Zidali so ga dolgo, dolgo časa in ga slednjič dozidali tako visoko, da so čuli že prepevati nebeškega petelina. Žene teh mož so se pa veselile, da jim odslej ne bo treba več neštiti ognja — kurile bodo z zvezdami, ki si jih sklatijo z neba.

Dozidali so stolp slednjič tako visoko, da so predrli nebesni strop ter začeli lesti v nebesa. Nebeščanom se je pa že čudno zdelo, da srečavajo naenkrat toliko tujih obrazov. Naposled iztakne sv. Peter mesto, kjer je bil strop predrt. Hitro teče h Gospodu, sporočit to novico.

Ko Bog izve za predrznost teh ljudi, se razsrdi in sklene, da jim zmeša štrečno. Na stolpu je bilo treba semtertja še kakega popravila. Zato se zbero ljudje iznova, da bi še to popravili. A kako se prestrašijo, ko se

¹ Čehov dom je baje nekdanja Paleževina Jurčičevih Rokovnjačev. Oče Luka je danes star 82 let in živa zbirka pripovedk in pravljič, dasi ne zna ni pisati, ni brati. (Opomba urednika.)

ne morejo več razumeti med sabo. Če je kdo ukazal, naj mu prineso malte, pa je dobil kamenja; če je zahteval apna, je prejel prst. Ko so ljudje spoznali, da se ne morejo sporazumeti, so se žalostni razšli po vsej zemlji. Babilonski stolp pa je Bog razrušil, da ne bi prišel nihče izmed nepoklicanih več v nebesa.

2. O Malem gradu v Kamniku.

Kjer se sedaj dviga trinadstropna kapelica v Kamniku, dvigalo se je v starih časih mogočno zidovje Malega grada. V tem gradu je živela edina potomka stare plemiške rodovine, Veronika po imenu. Bila je silno lepa, a tudi silno ošabna. Imela je ogromne zaklade zlata in biserov. Okroginkrog gradu se je razprostiralo tedaj obširno jezero.

Nekoč pridejo prosit v grad miloščine trije pobožni bratje, trojčki. Bili so mašniki in so hoteli zidati cerkev, a niso imeli denarja. Njihov oče je bil ubožen ribič. Ko je Veronika začula ponižno prošnjo ubogih bratov, se je tako razsrdila, da jih je preklela in je rekla: »Naj postanem rajši zmaj, kot da bi dala vinar za vašo cerkev.«

In glej! Komaj je izgovorila te besede, že se je izpremenila v zmaja. Preko hrbta ji je zrastel luskinast oklep. Njeni dolgi, črni lasje so se ji spijili v greben, a noge so se ji zvile v rep. Ko so pa ubogi bratje preplašeni zbežali z gradu, se je počrnilo nebo, bliski so švigali in strele so udarjale v grad, da je bil v hipu razvalina. Odprlo se je tudi žrelo, kamor se je pogreznil zmaj z vsemi svojimi zakladi. V razvalinah se vidi sedaj odtisk roke, kamor se je graščakinja v svoji jezi takrat uprla. Ob letu so pa pobožni bratje sezidali trinadstropno cerkev nad mestom, ondi, kjer ječi pogubljena Veronika, čuva svoje ogromne zaklade ter čaka odrešenja. Rešena pa bo takrat, ko se porodi junak, ki pojde z mečem nad hudobnega duha, ki ima Veroniko v oblasti. Odsekati mu mora glavo. Veliko jih je že šlo, reševati jo, pa so dosedaj še vsi žalostno končali. Junak-rešitelj pa dobi v plačilo za svoje junaštvo vse njene zaklade in še Veroniko za ženo.

3. O podzemeljskem jezeru.

Nedaleč od gradu Kolovec je precej velik hrib, imenovan Ronta. Pod to Ronto se nahaja veliko podzemeljsko jezero. V njem mrgoli velikih rib in drugih požrešnih živali. Vse te živali pa mora živiti neki palček. Ta palček je bil nekdanj človek, a ni storil v svojem življenju nobenega dobrega dela. Za kazen ga je Bog prestavil v to jezero. Ko bode zasegla človeška pokvarjenost ves svet, bo jezero izteklo in vse poplavilo. Takrat bo palček rešen svoje kazni, ker si bodo živali same dobivale zadosti hrane.

Ta čas je neki že blizu, ker že se mnogo čuje o Antikristu, ki uči novo vero in zapeljuje ljudi.

(Nadaljevanje.)

Modrost v pregovorih doma- čih in tujih.

Kruh.

Še muha išče kruha.

V hiši, kjer kruha ni, še pes ne mara biti.

Kruh vse redi.

Berača s kruhom od hiše spraviš.

Koder solnce teče, povsod se kruh peče.

Na kruh in smrt je lahko zadeti.

Boljše kos kruha v žepu kot šopek za klobukom.

Boljše črn kos kruha kot prazna malha.

Boljše črn kruh kot nič.

Za kruh je vse naproday.

Sadje je les, če kruha ni vmes.

Kdor nima kruha, ima mnogo misli.

Kruh je povsodi v peči doma.

Bil bi kruh, zobje se dobé!

Črn kruh, rdeča lica.

Kruh noben ni tako oster, da bi la-
kote bil mojster.

Za kruh treba vroče peči.

Kdor zgođaj vstaja, mu kruha ostaja.

Kruha ne nosi veter.

Priden človek kruha ne strada.

Komur Bog dá trebuh, dá mu i kruh.

Kruha ni brez moke.

Ne stori kruha moka, ampak roka.

Priden človek ima kruha, glad mori
le lenuha.

Kruh se ne peče vsak dan.

Kruh jesti se prej naučiš kot kruh
služiti.

Kruh, z reveži deljen, je najslajši.

Star kruh hoče dobrih zób.

Kdor dolgo kruh je, dolgo ne umrje.

Kruh mu dam, pameti mu ne morem.

Tudi kruh ima roge.

Kruh, sol jej, pravico govôri.

Kruh ne strada.

Delavec - kruhovec.

Čegar kruh jem, tega pesem pojem.

Preveč še s kruhom ni dobro.

Sitemu trebuhu noben kruh ni dober.

Zarečenega kruha se mnogo sne.

Zarečeni kruh se rad reže.

Snedeni kruh se hitro pozabi.

Tudi belega kruha se človek preobjé.

Plesnivega kruha tudi miši ne jedó.

Kakršen kruh, take drobtine.

Za kruhom v peči je treba pogledati.

Ko je hleb kruha načet, ne bo več cel.

Nihče ne more vsemu svetu kruha
vmesiti.

Domači kruh najbolje redi.

Za tuji kruh treba dobrih zob.

Ne dela skomin kruh od tujih klin.

Tu je matere kruh je vedno boljši.

Boljši črn kruh v miru kot beli v
prepiru.

Ko ima žena perilo v čebru in kruh
v peči, ji ni treba veliko reči.

Ne jé se kruh s sirom, ampak sir s
kruhom.

Če kruha ni, je tudi potica dobra.

Poceni kruh — oderuhova smrt.

Reki. Dober kot česen brez kruha.

Iz te moke ne bo kruha!

Ta kruh ni iz tvoje peči!

Kruh je že v peči!

Trd grizljaj kruha!

Kruh ga bode. — Kruh ga razganja.

Kruh pijan.

Ob svojem kruhu živeti.

Iti s trebuhom za kruhom.

Kruh teče za njim, pa ga ne dohiti.

To je pri njem vsakdanji kruh!

Ne trgaj mu kruha izpred ust!

H kruhu spraviti — ob kruh spraviti.

Se smeje kot cigan belemu kruhu.

Noben kruh mu ni dober.

Boga s kruhom po glavi biti.

Tujih mater kruh jesti.

Mora suh kruh jesti.

Pošteno si je zaslužil svoj grizljaj
kruha.

Mesto kruha kamen dati.

Kruh v mrzlo peč devati.

Dosti dela, malo kruha.

Je mršav, kot bi kruha stradal.

Vzel ga še boš (kruh), ko bi ti ga
pes na repu prinesel.

Komu zadnji kruh vmesiti.

Rešitev rebusa v št. 3, 4.

Ko na vrh Triglava stopiš,
in okrog oko ti plava,
vdane šepetaš molitve:
Domovina, bodi zdrava!

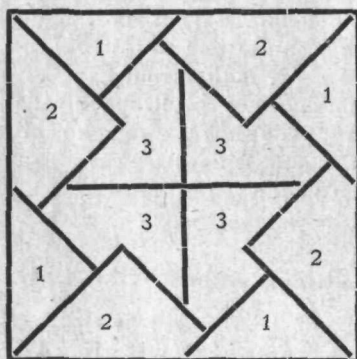
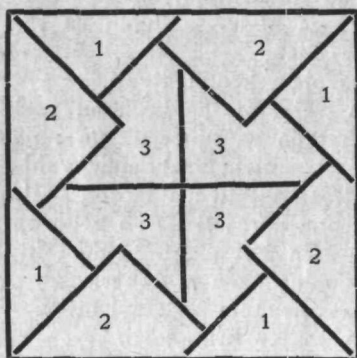
Besedna uganika.

a	K	o	r	a	k	b
	a	r	a	r	a	
	T	r	ž	i	č	
	P	i	p	i	n	
c	č	o	p	i	č	d
e	A	z	i	j	a	f
	a	n	a	n	a	
	N	a	t	a	n	
	p	o	t	o	p	
g	N	i	p	o	n	h

Kržič Anton.

Rešitev naloge v štev. 3, 4.

Naloga se reši tako, da se v redu, kakor kaže slika, posamezni deli sestavijo.

Slovstvo.

Na poti v večnost. Spisal L. Poulin. Iz francoščine — po enajsti izdaji — prevedla in izdala Marijina družba v ljubljanskem semenišču. V Ljubljani 1917. Založila Katoliška bukvarna, Natisnila Katoliška tiskarna. Trdo vezan izvod 6 kron. To je delo tolike sile in lepote, da je enakih v svetovnem slovstvu malo. Kdor išče resnice in tolažbe ali hoče samo vedeti, koliko luči in utehe daje krščanska vera, preberi to prelepo knjigo. »Vera je kakor dobra mati. Nanjo pozabimo ob prvih uspehih, a ona nas že pričakuje spet ob prvih solzah.« (Str. 37.) Take misli v knjigi so kakor žarometi. Priporočamo to izborno delo zlasti našim staršem in vzgojiteljem. Nebroj vzvišenih nagibov jim bo dala za vzgojno delo. Prevod je krasen.

Vzori in boji. Po prijateljevih pismih priobčil Jože Debevec. Knjižnica za mladino. 1. in 2. zvezek. Nova Založba v Ljubljani. Tiskala Katoliška tiskarna v Ljubljani. Vezana knjiga stane 11 kron, broširana 9 K 80 vin. To bo pač izreden užitek za naše zrelejše dijaštvo, ko dobi to zabavno in velepoučno knjigo v roke. Več bo tehtnega povedala mlademu svetu kot še takó skrbne besede staršev in gospodinj. Pa tudi starše in vzgojitelje bo opozorila na marsikak kamen spotike. Ne moremo je dovolj gorko priporočiti.

Listnica uredništva.

Gdč. Fr. Z.: Prosimo potrpljenja Vas in druge, ki ste že leta pridno sodelovali. Gospod prednik pri uredniški mizi nam je zapustil pesmi in spisov cele zvezke. Kdaj vse to pride na vrsto, vedi Bog. Mi bomo postregli, kar bo mogoče. Le to prosimo: Za otroke — otroško! Umljivo in pristrčno! — N. A. Gorica: To pa še ni zrelo. — Lenica, Dobje: Ni porabno, obžalujemo. — M. B. Tržič: Z vojnim razburjanjem bi radi prizanesli mladini. — K. S. Trbovlje: Tudi o Vaših velja isto. Oblikovno so pesmice tudi slabše. — Miloš: Proza pač, poezija ne. — Zvezdana: Vemo, da je volja dobra, a pesmica še ni porabna. — M. E., učiteljica v P.: Francka bomo enkrat skušali spraviti med svet. — Fr. Hier.: Škrateljčki bi potrebovali še nekaj poprave. Osebo izročimo. — Popravek: Na str. 48. let. »Vrtca« izvolite popraviti III. v 3.